

Iteracja ograniczona

```
PRZYKŁAD // Zsumuj 1000 kolejnych liczb nieparzystych
// poczynając od 7
suma := 0;
liczba := 7;
for k := 1 to 1000 do
begin
   suma := suma + liczba;
   liczba := liczba + 2;
end
```

Iteracja ograniczona a nieograniczona

PRZYKŁAD // Zsumuj wielokrotności liczby 13 w zakresie od 26 // do 1339 włącznie

```
suma := 0;
biez := 26;
while biez <= 1339 do
begin
    suma = suma + biez;
    biez = biez + 13
end</pre>
```

Iteracja ograniczona a nieograniczona

Zdecydowanie mniej czytelne i bardziej podatne na błędy jest rozwiązanie polegające na obliczeniu najpierw ile tych liczb jest.

Pytanie: Ile jest wielokrotności liczby K nie większych do M?

Odpowiedź: M div K

Pytanie: A w zakresie od N do M?

Odpowiedź: Od liczby wielokrotności nie większych od M należy odjąć liczbę wielokrotności mniejszych od N (czyli mniejszych lub równych N-1). Zatem: (M **div** K)-((N-1) **div** K)

I to jest dobre ograniczenie dla zmiennej sterującej pętli for.

Iteracja ograniczona a nieograniczona

```
PRZYKŁAD // Zsumuj wielokrotności liczby 13 w zakresie od 26
// do 1339 włącznie – przy użyciu iteracji ograniczonej
 suma := 0;
 elem := 26;
 for i := 1 to (1339 \text{ div } 13) - ((26-1) \text{ div } 13) do
   begin
       suma := suma + elem;
       elem := elem + 13;
   end
PYTANIE
Jak powinien wyglądać algorytm dla dowolnych wartości zamiast
13, 26, 1339 ?
```

var a: array [1..n] of typ_elementów

oznacza zadeklarowanie tablicy rozmiaru n, tj. ciągu n zmiennych tego samego typu np. integer (wtedy: var a: array [1..n] of integer;),

o nazwach postaci:

a[indeks_elementu]

gdzie indeks_elementu to numer elementu w zakresie od 1 do n.

PRZYKŁAD

var a: array [1..100] of boolean;

deklaruje 100 zmiennych:

 $a[1], a[2], a[3], \ldots, a[100],$

które mogą przyjmować wartości logiczne.

Indeks elementu, to w takim wypadku dowolne wyrażenie arytmetyczne o wartości będącej liczbą całkowitą z zakresu [1, n].

Przykładowe odwołania do elementów tablicy A:

```
a[i];a[2*j+1];a[ b[k] ]; // wartości w tablicy B są indeksami dla tablicy A!
```

Własności:

- Fizycznie w pamięci komputera elementy tablicy zajmują kolejne komórki pamięci.
- Zakładamy że rozmiar tablicy (tutaj: n) jest stałą.
- Wszystkie elementy tablicy są tego samego typu (wymienionego po słowie kluczowym of. Podstawienie pod zmienna tablicową wartości innego typu jest błędem.

Odwołanie się do elementu poza zakresem tablicy jest błędem.

Przykłady błędnego użycia zmiennych tablicowych:

var b: array [1..100] of char; // tablica 100 znaków

```
k := 101;

b[k] := 'A'; // BŁĄD

b[k-1] := 33; // BŁĄD

x := b[-1]; // BŁĄD
```

```
var x : array [1..100] of integer;

// wczytywanie elementów tablicy
for i := 1 to 100 do read ( x[i]);

//sumowanie elementów tablicy
suma := 0;
for i := 1 to 100 do suma := suma + x[i];
```

Może też być tak:

//sumowanie elementów tablicy – wersja II

```
suma := x[1];

for i := 2 to 100 do suma := suma + x[i];
```

Podstawienie "suma := 0" przed pętlą może być w ogólnym przypadku wygodniejsze.

PRZYKŁAD

Należy zsumować k elementów tablicy d [1..100] poczynając od elementu o indeksie p (tzn. zmienna k zawiera liczbę elementów do zsumowania, zmienna p indeks elementu od którego sumowanie należy zacząć).

Zakładamy, że wartości zmiennych k i p są sensowne (tzn. odwołując się do odpowiednich elementów nie przekroczymy zakresu tablicy); dopuszczamy jednak k=0 //!

PRZYKŁAD c.d.

```
Należy zatem zsumować elementy: x[p], x[p+1], ..., x[p+k-1]
```

```
suma := 0;
for i := p to p+k-1 do
suma := suma + x[i] 	// poprawne też gdy k=0 !
```

```
var x: array [1..100] of integer;
   // sumowanie: wersja III - z użyciem iteracji nieograniczonej
    suma := 0;
    i := 1;
    while i \le 100 do
   begin
     suma := suma + x [i];
     i := i + 1
   end;
```

```
var ch: array [1..256] of char;
```

Oblicz ile elementów tablicy ch ma wartość 'Z'

```
ile := 0;
for i := 1 to 256 do
    if x [i] == 'Z' then
    ile := ile + 1;
```

```
var x: array [1..100] of integer;
```

Znajdź wartość największego elementu w tablicy

```
\max := x [1];

for i := 2 to 100 do

if x [i] > \max then \max := x[i];
```

```
var x: array [1..100] of integer;
```

Znajdź indeks (czyli położenie) największego elementu w tablicy

```
i_max := 1;
for i := 2 to 100 do
   if x [i] > x[i_max] then i_max := i;

// x[i_max] zawiera największą wartość w tablicy x
```